

té lloc, us podeu creure en temps del tzars. Però el frac del director d'orquestra, marca el límit d'aquesta il·lusió; tot ço que hi ha darrera d'ell és —ja— vida proletària autèntica. Els músics van vestits cadascú a la seva manera i al pati de butaques trobareu el més estrofolari conjunt que mai hagueu pogut imaginar. I les llotges? Al costat de la nostra un "camarada" amb les seves enormes sabates posades al damunt d'un paper, damunt del vellut del seu seient, s'entreté a pelar una fruita, la filiació de la qual no arribo a establir per la manca de llum. Un xic més enllà hi ha una parella pobrement vestida rosegant pa... La gent que ocupa aquest teatre, el públic, és el mateix i va igualment vestit que el que hem vist pels carrers. Val a dir que, quan hom ha vist això i hom ha comprovat el silenci absolut que tota aquesta multitud sap tenir per a escoltar als seus artistes, hom rep la impressió que en el nostre món hem pres el rave per les fulles i creiem que el marc fa al quadro. L'Estat soviètic, monopolitzador de tots els espectacles (cinematogràfics, teatrals, musicals, etc.) de la U. R. S. S. no mira prim, i coneixent l'enorme influència educativa dels mateixos, dirigeix tot el seu esforç, sense reparar en despeses, a aconse-

guir que siguin purament artístics... Ara bé, jo m'he fet una pregunta auguniant: ¿no serà sempre la mateixa gent la que concorre a l'òpera? No n'he pogut saber la resposta, però molts indicis em fa suposar que hauria d'ésser afirmativa, en línies generals. Si jo fos dictador soviètic, aniria més enllà i *obligaria* tots els ciutadans moscovites, per torn rigorós, a anar a sentir les grans obres musicals, així com abans se'ls obligava a anar a missa...

Al vespre, sortint del teatre, tenim una profunda discussió filosòfica amb en Xirau respecte tot això: l'Art com a Religió, la Religió com a Art, l'Art al servei de la Política i viceversa, de mica en mica ens anem embrancant en temes cada vegada més abstractes i... amb tot això no ens donem compte que ens hem allunyat del centre de la població. Millor, així haurem pogut comprovar que a Moscou dos ciutadans estrangers, amb abillament escandalosament burgès, poden passejar, sols, a qualsevol hora de la nit, sense ésser atracats *ni molestats per ningú*. Vol dir això que el poble moscovita és bo o que els serveis de vigilància són perfectes? Tant se val; voldríem poder dir altre tant de Barcelona en aquests moments...

Important pels socis mutualistes

El Consell Administratiu de la Mutual Mèdica en compliment del que acordà la darrera Junta General ha destinat una quantitat important a condonació de part de les prorrates del mes de març.

La condonació és de quatre pessetes per grup, la qual cosa ha motivat que els rebuts de la Mutual de les combinacions 1.0, 2.0, 3.0, 4.0, 5.0 corresponents al mes de març siguin d'un import de 20 cèntims i com que aquesta quantitat tan reduïda no compensa les despeses de recaptació, els rebuts d'aquestes combinacions es cobraran conjuntament amb els del mes d'abril.

Fem aquest advertiment perquè els companys que només estan subscrits a grups d'invalidesa no estranyin que aquest mes no se'ls presenti al cobrament el rebut de la Mutual.